

FLAGA

Ex Libris KJG

BIULETYN POLSKIEGO TOWARZYSTWA WEKSYLOLOGICZNEGO

POLSKIE FLAGI SAMORZĄDOWE (3)

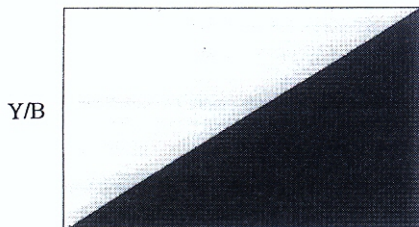
Numer 6
listopad - grudzień
1999

W kolejnym odcinku cyklu przedstawiamy flagi miejskie przyjęte na podstawie projektów opracowanych przez niżej podpisanego w ramach prac Polskiego Towarzystwa Weksylogicznego.

W większości przypadków samorządom przesyłano kilka projektów flagi z ich pisemnym uzasadnieniem. Niekiedy gminy dokonywały bez porozumienia z autorem zmian w przyjętej wersji flagi. W poniższych opisach zaznaczono te zmiany. W zestawieniu pominięto flagę Kostrzyna nad Odrą, gdyż dokonana przez władze gminy zmiana wzoru wypaczyła całkowicie pierwotny projekt PTW. Flagi uszeregowano według daty przyjęcia przez Gminę.

STRZELCE OPOLSKIE

Artykuł o flagach miejskich jaki ukazał się w piśmie samorządowym *Wspólnota* w 1994 r. zainspirował władze miasta do przywrócenia flagi municypalnej. Ponieważ dawna flaga była identyczna z obecną flagą Ukrainy zaproponowano modyfikację polegającą na ukośnym ułożeniu barw.

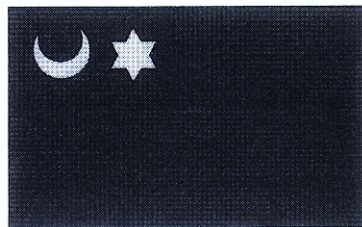
Y/B

Flagę przyjęto 27 kwietnia 1995 r.

ZIĘBICE

Flaga Ziębic powstała w wyniku konsultacji PTW, które nie opracowywało

projektu graficznego. Wcześniej używane flagi albo były prostym układem pasów barwnych typowym, albo nawiązywały do niemieckiej nazwy miasta: Münsterberg (litera „M”). PTW zaproponowało wyeksponowanie na faldze charakterystycznych, aczkolwiek drugorzędnych elementów herbu: półksiężyc i gwiazdę.

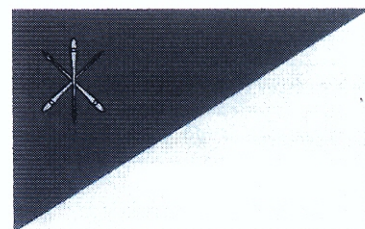
Y/B

Flagę przyjęto 16 maja 1995 r.

ZAMOŚĆ

Jako materiał wejściowy do projektowania flagi Zamość przesłał obszerne opraco-

wanie dotyczące herbu miejskiego. Wynikało z niego, że wzór herbu, a przede wszystkim barwy są niejednoznaczne i dyskusyjne. W tej sytuacji za podstawę flagi przyjęto herb Zamoyskich – Jelita. Podział w lewy skos nawiązuje do litery Z, w górze czoła flagi umieszczono godło herbu. Niestety, proponowany przez PTW rysunek godła został zmniejszony, co pogarsza czytelność flagi.

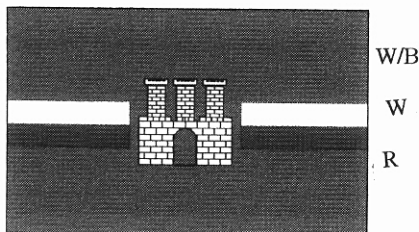
Y/R

Y

Flaga została ustanowiona 28 sierpnia 1995 r.

GOSTYNIN

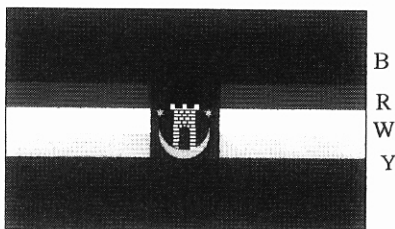
Barwa błękitna i biały blankowany mur z bramą i trzema wieżami, to elementy herbu miasta. Białoczerwony pas przypomina o przynależności Gostynina do Mazowsza.

Flaga ustanowiona 23 października 1995 r.

KAZIMIERZ DOLNY

Projekt flagi oparto na podobnych zasadach, jak dla Gostynina. Na płacie w barwie pola tarczy herbowej znajduje się godło. Flagę uzupełnia trójbarwny pas w kolorach zaczerpniętych z godła.

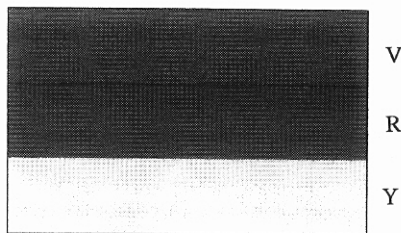

Flaga Kazimierza Dolnego używana jest od 1996r. bez specjalnej uchwały Rady Miasta

ŻARÓW

Flaga Żarowa jest przykładem modyfikacji projektu dokonanej przez władze miasta bez konsultacji z PTW. W projekcie środkowy pas czerwony był podwójnej szerokości (1/2 szerokości płata), co było

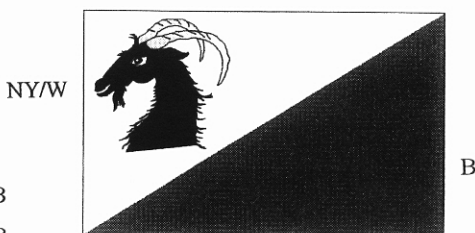
uzasadnione między innymi wzorem herbu.

Flaga została ustanowiona 15 maja 1996 r.

GŁUCHOŁAZY

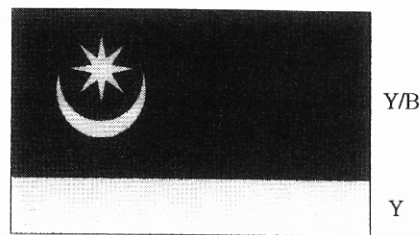
Barwy flagi nawiązują do dwóch wersji kolorystycznych herbu. W zdecydowanej większości źródeł pole tarczy jest białe. Natomiast aktualny, oficjalny herb, ma pole niebieskie. Gmina nie skorzystała z sugestii przywrócenia dawnej, heraldycznie prawidłowej wersji herbu.

Flagę ustanowiono 25 czerwca 1996 r.

TARNOBRZEG

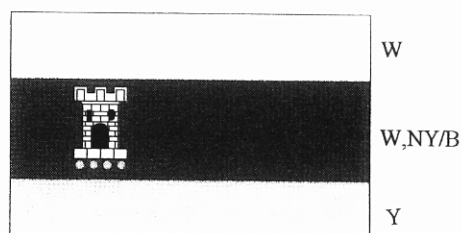
Flaga Tarnobrzega to przykład prostego powiązania herbu miasta ze współczesną symboliką. Dolny, żółty pas może bowiem symbolizować pokłady siarki, z którymi od lat związane jest miasto. Jednocześnie jest to barwa godła herbu.

Flagę ustanowiono 26 czerwca 1996 r.

PLESZEW

Flaga w barwach herbu z godłem w części czołowej pasa błękitnego.

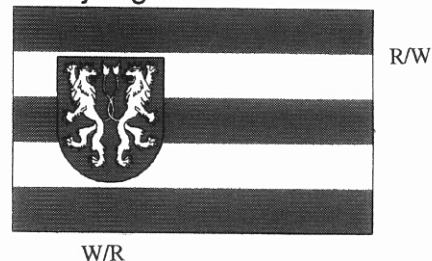

Przyjęta 26 sierpnia 1996r.

KĄTY WROCŁAWSKIE

Dwa białe pasy na czerwonym płacie odpowiadają dwóm lwom występującym w herbie miasta.

Na podkreślenie zasługuje „uspołecznienie” w gminie dyskusji nad flagą. W lokalnej gazecie przedstawiono projekty do konsultacji, w czasie miejscowych dożynek rozdawano papierowe chorągiewki z dwoma wzorami projektowanej flagi.

Flaga ustanowiona we wrześniu 1996 r.

(ciąg dalszy na str. 15)

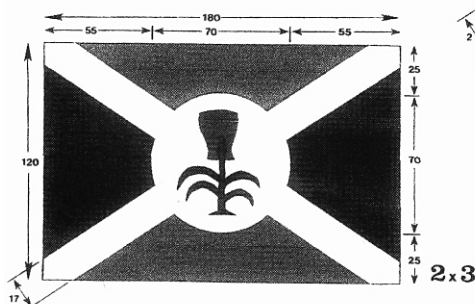
PORTRETY FLAG

BURUNDI

Flaga Burundi należy do tych flag, które najczęściej są przedstawiane błędnie na tablicach flagowych i w encyklopediach. Przyczyną tego stanu rzeczy jest prawdopodobnie to, że niezwykle trudno jest uzyskać odpowiednie materiały od władz tego kraju.

Mogę się więc uważać za szczęśliwca, gdyż kilkanaście lat temu dostałem od pracującego w Usumburze ojca mojego przyjaciela kserokopie *Bulletin Officiel du Burundi* (odpowiednik Dziennika Ustaw) i dekretów prezydenta opatrzonych pieczęcią Republiki Burundi. Dzięki temu i innym materiałom z mojego archiwum mogę przybliżyć czytelnikom historię flagi państwowej tego niewielkiego, targanego wojnami domowymi kraju Afryki.

Wzór pierwszej flagi Burundi został jednomyślnie uchwalony przez Zgromadzenie Narodowe 28 marca 1962 r. Dwa dni później zatwierdził go król Mwambutsa IV. Flaga została oficjalnie wprowadzona do użytku w dniu 1 lipca 1962 r. kiedy

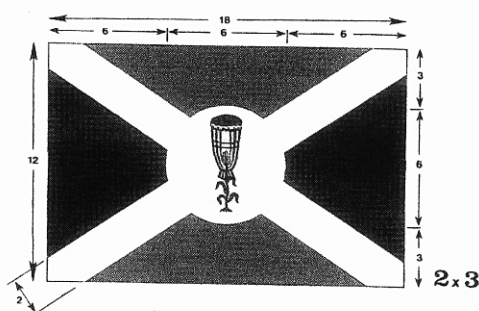

1 VII 1962 - VI 1967

Burundi uzyskało niepodległość od Belgii.

Rysunek emblematu podaje za „Infor Burundi” (biuletynem wydawanym przez Państwo-we Biuro Prasowe) z 22 października 1962 r. Proporcje flagi są takie jakie podał Institut Murundi d'Information et de Documentation „Imidoc” w liście do Louisa Mühlemanna z dnia 12 lutego 1963 r. Obie informacje są zgodne ze zdjęciami flag użytych w czasie ceremonii uzyskania niepodległości na stadionie w Usumburze.

Obok flag zgodnych z oficjalnym wzorem, w Burundi i za granicami kraju używano również flag z odmiennym rysunkiem centralnego emblematu. Rysunek ten wykonano w wytwórni flag „Fidra” w Brukseli, która wykonywała flagi między innymi na zamówienie byłych kolonii belgijskich. Poniżej prezentuję właśnie ten wzór flagi.

alternatywna
1 VII 1962 - 1967

Barwa czerwona symbolizuje cierpienia w czasie walki o niepodległość, zielona jest symbolem nadziei, a biała ma oznaczać pokój¹.

Pędy sorgo symboli-

zowały dobrobyt. Sorgo jest też symbolem rozrodczości.

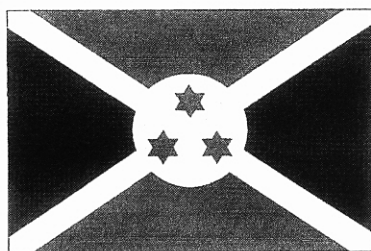
Według legendy pierwszy król urodził się z ziarna sorgo. Znaczenie uprawy tego zboża dla życia kraju podkreśla fakt, że co roku w grudniu sam król brał udział w ceremonii rozpoczęcia zasiewów i pierwszy rzucał ziarna sorgo w ziemię. Był to również symboliczny przejaw ciągłości władzy.

Podczas gdy w wielu krajach czarnej Afryki bębny były od wieków używane do przekazywania wiadomości i były głównym instrumentem muzycznym, w Burundi były rzadkością. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest niewielka ilość potężnych drzew, z których taki bęben można zrobić. Wykonuje się go z grubego pnia, wypalając go w środku i usuwając nożem resztki drewna tak, by pozostała dość cienka ścianka. Dlatego w Burundi bębny mieli tylko wodzowie i królowie. Wielki bęben, zwany *akarjenda*, należy wraz z dzidą, pierścieniem i drewnianymi naczyniami na mleko, do insygniów królewskich, a często używanym określeniem króla było *njen' ingoma* - właściciel (świętego) bębna². Stąd bęben był w Burundi symbolem monarchii.

Po obaleniu monarchii 28 listopada 1967 r. z flagi usunięto bęben, pozostawiając tylko pędy sorgo. Jednakże do czasu ustalenia wzoru nowej flagi nawet na niektórych gma-

chach państwowych w dalszym ciągu podnoszono dawną flagę³. W użyciu były więc co najmniej trzy flagi - z bębniem i sorgo, z samym sorgo, i z pustym białym kręgiem pośrodku.

Nową flagę ustanowiono na mocy dekretu prezydenta Republiki Burundi Michela Micombero z dnia 28 czerwca 1967 roku. Zachowano ogólny wzór flagi, a w miejsce poprzedniego emblematu umieszczono trzy czerwone sześciopromienne gwiazdy. Gwiazdy nie miały wcześniej żadnego symbolicznego znaczenia w Burundi. Na nowej flagie miały one symbolizować trzy słowa państwowej dewizy: Jedność, Praca, Postęp.

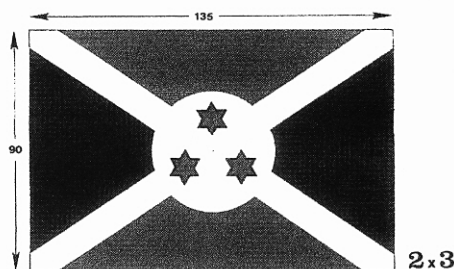

28 VI 1967 - 26 XII 1968

Kolejną flagę państwową ustanowiono na mocy dekretu prezydenta z dnia 26 grudnia 1968 r. Główna zmiana polegała na dodaniu do gwiazd cienkiej zielonej obwódki. W dekreście tym podano dokładne proporcje flagi i elementów jej wzoru. Jednocześnie zawarto dwa raczej niespotykane postanowienia. Otóż państwu przyznano monopol na sprzedaż flag a prezy-

dentowi prawo ustalenia reguł użycia flagi zarówno przez instytucje państwowe, jak i osoby i instytucje prywatne.

Dekret prezydenta w tej ostatniej sprawie został wydany 29 maja 1969 r. Podano w nim, że flaga ma powiewać codziennie przed rezydencją prezydenta, urzędem prezydenckim, siedzibą

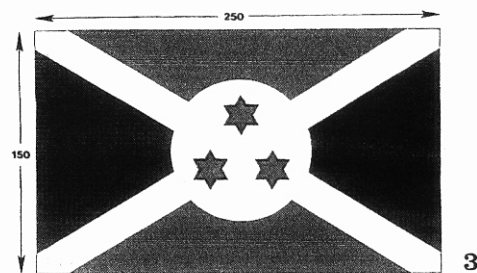

26 XII 1968 - 27 IX 1982

rządzącej partii, gmachami ministerstw, pałacem sprawiedliwości, sztabem generalnym i obiektami wojskowymi, urzędami władz prowincji, miast i gmin, w porcie lotniczym w Bujumburze oraz w innych miejscach, o których zdecydować władze. Obywatelom i instytucjom prywatnym zezwolono na używanie flagi tylko w czasie czterech świąt państwowych⁴ i wtedy, kiedy zostaną do tego wezwani przez władze.

W opisie flagi zawartym w artykule 5 konstytucji przyjętej 20 listopada 1981 r. podano, że w centrum flagi są trzy czerwone gwiazdy sześciopromienne, lecz nie wspomniano o zielonej obwódce. Prawdopodobnie dlatego prezydent Jean-Baptiste Bagaza wydał w dniu 27 września 1982 r. dekret, w

którym podano dokładne proporcje wszystkich elementów flagi.

Od 27 IX 1982

Flaga ta różni się od poprzedniej proporcjami płata (3:5 zamiast 2:3) i szerokością zielonej obwódki gwiazd. Podczas gdy poprzednio szerokość ta wynosiła 1/180 szerokości flagi, to obecnie wynosi 3/500 H. W praktyce jest to zygzakowy ścieg maszynowy zieloną nicią.

Alfred Znamierowski

1. List ze stałej misji Burundi ONZ do N.O. Abelsona, dyrektora Biblioteki Map Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 20 II 1963 r.
2. Hans Meyer, *Die Burundi. Eine Völkerkundliche Studie an Deutsch-Ostafrika*, Leipzig 1916.
3. List z ambasady Stanów Zjednoczonych w Bujumburze do Whitney Smith'a, dyrektora Flag Research Center, datowany 20 III 1967 r.
4. 1 lipca (uzyskanie niepodległości), 18 września, 13 października i 28 listopada (proklamowanie republiki).

F L A Ż K A

MICHAŁKI WEKSYLOLOGICZNE I HERALDYCZNE – 2/10/99

Nie ma chyba siły na bezczeszczących flagę państwową! Oto kilka kolejnych przykładów niekompetencji i braku patriotyzmu:

- W Olsztynku przy okazji każdego święta łopoczą czerwono - białe bannery („f” pisała już o tym w numerach 4/98 i 6/98),
- W święto Wojska Polskiego na gmachu Dowództwa Wojska Lądowych powiewała flaga państwowa o proporcjach ca 1:1,
- W gabinecie prezydenta Szczecina stoją dwie flagi: miejska i państwowa z herbem. czy dlatego prezydenci tak często wylatują?

Jego Magnificencja prof. Kazimierz FLAGA został ponownie wybrany rektorem Politechniki Krakowskiej. Serdecznie gratulujemy!

„Flażka” zauważyła na mieście weksylologiczną nalepkę (weksylepkę?): dwa złączone serca, białe i czerwone, z hasłem: „Ja kocham Polskę!”. Bardzo to sympatyczne, o ile nie kryją się pod tym jakieś łysogłowe myśli.

11 września zdziwieni przechodnie mogli zobaczyć na gmachu Dowództwa Wojsk Lądowych powiewającą czerwoną flagę. Zrodziło się podejrzenie, że znów obchodzi się święto bratniej Armii Czerwonej. Święto rzeczywiście było, tyle że wojsk lądowych (polskich!), a czerwony płat, to flaga tych wojsk owinięta wokół drzewca tak, że znak (orzeł) zniknął. Szkoda, że genialny twórca flag Sił Zbrojnych RP nie pomyślał o takiej sytuacji!

Firma „Leh-Bam” z Żabiego Rogu koło Morąga zajmująca się produkcją kostki brukowej jako logo używa herbu Półkozic o czerwonym godle (w czerwonym polu!) i zielonych labrach!

„Flażka” kontynuuje swoje propozycje nowych flag. Tym razem dla Szwajcarii Kaszubskiej” płat kwadratowy (1:1) żółty z czarnym krzyżem równoramiennym (greckim) luzem.

Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Warszawie zaprezentowało wystawę pt. *Motywy łowieckie i animalistyczne w herbach polskich*. Pokazano na niej po kilkadziesiąt herbów miejskich i rodowych zawierających motywy zwierzęce i myśliwskie w godle lub klejnocie. Dopelnieniem było kilkanaście przedmiotów codziennego użytku (naczynia, sztucce, broń) ozdobionych herbami rodowymi. Rysunki herbów miejskich nie budziły zastrzeżeń, pochodziły zapewne z któregoś herbarza municypalnego, niepotrzebnie tylko umieszczono je w dziwacznych kartuszach. Za to herby rodowe, nie dość, że umieszczone w takich samych kartuszach, były pod względem graficznym - delikatnie mówiąc - niezbyt udane. Rysownik zdawał sobie zapewne z tego sprawę, gdyż jego nazwisko nie figurowało wśród autorów wystawy. Niedostatkiem tej ekspozycji był brak jakichkolwiek pamiątek i choć wydrukowano plakaty, to nie były one do kupienia.

FLAGA to wieś nad Wisłą w gminie Niepołomnice. (50° 05' N; 20° 20' E).

„Jajo czy kura, czyli o wyższości świąt Bożego Narodzenia nad świętami Wielkiejnocy”. Interesująca wymiana zdań na powyższy temat pomiędzy Prezesami PT Heraldycznego i PT Weksylologicznego miała miejsce w Instytucie Cervantesa, w trakcie spotkania z

weksylologami hiszpańskimi. Brak porozumienia pomiędzy dyskutantami wynikający z odmiennych sposobów wyrażania swoich poglądów (jeden artykułował je werbalnie, drugi zaś mimicznie) spowodował, że każdy pozostał przy swoim zdaniu, co jednak w najmniejszym stopniu nie umniejsza znaczenia tej debaty.

Wydawnictwo „GeoCenter” reklamuje swoje atlasy sympatycznymi zakładkami z flagami państwowymi. Jest tych zakładek 4: Europa, Azja, Afryka oraz Ameryka z Australią i oceaną. Dobry pomysł!

Miesięcznik „Żagle” zamieszcza rejestr proporczyków jachtowych redagowany przez C-prezesa PTW Andrzeja Bełłowskiego.

Firma „Axel Studio” s.c. wydała wielokolorową lakierowaną planszę o wymiarach 70 x 50 cm z ponad 200 flagami państwowymi lub narodowymi i kilkoma organizacjami międzynarodowych. Ciekawostką jest znalezienie się na planszy flag Abu Zabi i Hongkongu. Niestety, plansza roi się od błędów. Ponad 20 flag ma złe kolory. Najczęściej dotyczy to błękitu, który zastąpiony jest fioletem. Kolor ten pojawia się też na fladze Gruzji - zamiast charakterystycznego odcienia czerwieni. Poza tym kilka flag jest nieaktualnych, np. Bośni i Hercegowiny, Zairu, Komorów.

Redaktor: Michał Godlewski

„Banderia Prutenorum” wierszem !

Na początku był... Długosz! Jak wszystkim wiadomo Jan Długosz to pierwszy weksylolog polski. To dzięki jego opisom znamy tak dobrze chorągwie spod Grunwaldu. Jego dzieła były wielokrotnie wznawiane w różnych opracowaniach naukowych jak i popularnych. Zapewne mało kto wie, że „Banderia Prutenorum” stała się inspiracją dla poety. Otóż w 1976 r z okazji odbudowy Pomnika Grunwaldzkiego w Krakowie, krakowski poeta Jerzy Harasymowicz-Broniuszyc wydał tomik wierszy pod nieco zmienionym Długoszowym tytułem: „Banderia Prutenorum czyli chorągwie pruskie podniesione Roku Pańskiego 1410 w Święto Rozesłania Apostołów pod Grunwaldem, przeciw królowi Władysławowi Jagielle i przez króla przewrócone jak i cała moc niemiecka i przywiezione do Krakowa”. Składa się on z 58 wierszy – każdy poświęcony innej chorągwi i ilustrowanych oryginalnymi rysunkami z Długosza. Jeden wiersz – „Post scriptum” – odnoszący się do chorągwi ze Świecia, która nie brała udziału w bitwie grunwaldzkiej, nie jest ilustrowany, gdyż znamy tylko opis tej chorągwi w „Rocznikach...”.

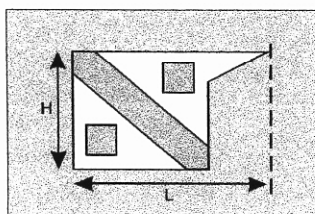
Autor, bardzo popularny swego czasu, nie cieszył się zbyt wielką estymą u krytyków, toteż zapewne i ten tomik nie był zbyt pochlebnie oceniany, tym bardziej, że mógł być uznany za przejaw koniunkturalizmu. Dla nas weksylologów jest on niezwykle ważny, gdyż jest najprawdopodobniej unikatem na skalę światową i pokazuje, jak różne role mogą pełnić weksylia – także być inspiracją dla twórców.

Michał Godlewski

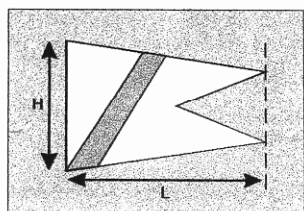
Jerzy Harasymowicz-Broniuszyc: „Banderia Prutenorum czyli chorągwie pruskie podniesione Roku Pańskiego 1410 w Święto Rozesłania Apostołów pod Grunwaldem, przeciw królowi Władysławowi Jagielle i przez króla przewrócone jak i cała moc niemiecka i przywiezione do Krakowa”. – Wydawnictwo Literackie, Kraków 1976, Nakład 15283 egz.

TERMINOLOGIA

W numerze 2-3 FLAGI na stronie 13 dwa przykłady opisów flag zawierają błędy. Pomyłono w nich PAS SKOŚNY i PAS SKOŚNY W LEWO. Poniżej zamieszczamy te rysunki z poprawionymi podpisami (wytluszczone).

Flaga miejska Ypsilonu, prostokątna z językiem ostrym u góry. Proporcje 8:13, długość języka $1/2 H$, szerokość języka $1/4 H$. Na płacie „X” **pas skośny** „Y” między dwoma kwadratami „Z” o boku $1/4 H$ każdy, umieszczonymi w równej odległości od skrajów i brzegu pasa skośnego.

Proporczyk klubu żeglarskiego Ysmarina, zwężający się i zakończony jaskółczym ogonem. Proporcje 2:3, szerokość na końcu $5/9 H$, długość języków $2/3 H$. Płat „X” z **pasem skośnym w lewo** podniesionym „Y”, którego lewy brzeg dochodzi do skraju górnego w odległości $5/9 H$ od skraju czołowego.

FLAGA KWIDZYNA

W artykule o flagach samorządowych w numerze 4-5 naszego pisma niewłaściwie została przedstawiona flaga Kwidzyna. Pokazano ją tak jak została zaprojektowana. Autor uzyskał na początku maja zeszłego roku telefonicznie wiadomość o tym, że właśnie ten wzór flagi został wybrany i na tej podstawie przesłał władzom miasta specyfikację flagi. Choć flagę ustanowiono uchwałą Rady Miejskiej w Kwidzynie w dniu 30 kwietnia 1998 r., dopiero teraz uchwałę przesłano do Instytutu Heraldyczno-Weksylologicznego. Stąd wiemy, że specyfikacja flagi została zmieniona w Kwidzynie. Zmodyfikowano wygląd herbu, a z krzyża zostawiono tylko poprzeczkę. Nie wiemy jednak dlaczego i jaka ma być jej symbolika.

Symbolika krzyża została tak przedstawiona przez IHW: „*Krzyż łaciński jest nierozłącznie związany z historią miasta, które od XIII w. było stolicą biskupów pomezańskich. Upamiętnia również wizerunek Chrystusa jakie miewała błogosławiona Dorota, która w pokucie dobrowolnie oddała życie i pochowana jest w kwidzyńskiej katedrze. Podwójne, błękitno-białe obrzeżenie krzyża symbolizuje współzycie przez długie wieki Polaków i Niemców Kwidzynie, jak i fakt, że błogosławiona Dorota miała matkę Polkę i ojca Niemca*”.

B- W B- W B-W B-

B-/W

KWIDZYN

30 IV 1998

FLAGI ZAPOMNIANE

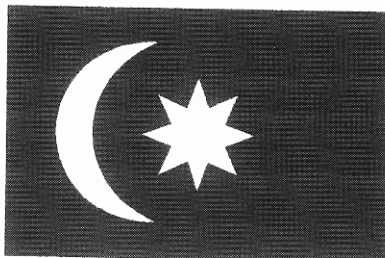
Po zatwierdzeniu przez władze Indonezji wyniku referendum w sprawie niepodległości Wschodniego Timoru, w różnych częściach tego państwa ożywiły się tendencje separatystyczne. W skład Indonezji wchodzi ponad 13 700 wysp, na których w okresie kolonizacji holenderskiej istniało jeszcze około trzysta państw i państewek. Kilka z nich, w tym Aceh, miało obszar państwa europejskiego średniej wielkości.

Kilka tygodni temu w stolicy Aceh ponad pół miliona ludzi demonstrowało na rzecz niepodległości, a na początku grudnia masowe demonstracje odbyły się w wielu miastach Irian Jaya (Irian Zachodni). Obecnie praktycznie cały Aceh jest kontrolowany przez powstańców. Ruch niepodległościowy w innych rejonach Indonezji nie jest jeszcze tak silny, lecz daje o sobie znać w różnych częściach kraju, głównie na południowych Molukach.

ACEH

Niepodległy sułtanat Aceh istniał od początku XVI w. do 1874 r. i cztery lata później został de facto włączony do Indii Holenderskich. Państwo to, położone na północnym zachodzie Sumatry wzorowało swe flagi na flagach krajów muzułmańskich. Wszystkie były czerwone z białymi emblematami - półksiężycem i gwiazdą (państwowa i

narodowa) skrzyżowanymi mieczami (bandera wojenna) lub księżycem w postaci koła i szablą Alego (sztandar wojсковy). Przekazy dotyczące tych flag pochodzą z drugiej połowy XIX wieku.

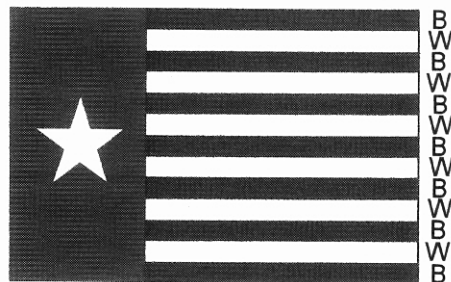

W/R

Czerwona i biała były najczęściej powtarzającymi się barwami na flagach państw w Azji Południowo-Wschodniej od XIII w. Biał symbolizuje czystość, czerwień jest barwą walki, odwagi i miłości. Ośmiopromienna gwiazda reprezentuje energię pozwalającą na przezwyciężenie zła, jakie może pojawić się z ośmiu stron świata.

IRIAN JAYA

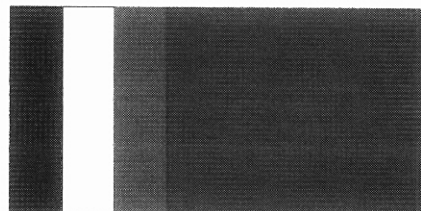
Irian Zachodni zajmujący nieco więcej niż połowę Nowej Gwinei był kolonizowany przez Niemców, a od czasu I wojny światowej był terytorium mandatowym Ligi Narodów, a później terytorium powierniczym ONZ pod administracją holenderską. W 1961 proklamowano niepodległe państwo pod nazwą Wolna Papua, lecz na mocy porozumienia z Holandią zostało ono w 1963 r. wcielone do Indonezji.

W/R

MOLUKKI POŁUDNIOWE

W 1950 r. kiedy władze Indonezji postanowiły całkowicie zerwać więzi z Holandią i proklamowały zunifikowaną republikę, lokalne władze na południowych Molukach ogłosiły powstanie niepodległej republiki. Flaga tej republiki jest do dziś używana przez separatystów.

B W V R

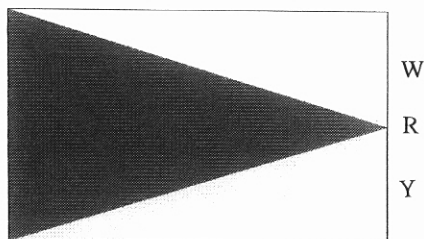
Barwa niebieska symbolizuje bogactwo morza dostarczającego ludności podstawę wyżywienia. Biał jest symbolem czystości i reprezentuje białe plaże. Kolor zielony oznacza żyzność wysp, a czerwień jest barwą tradycyjnych strojów ludowych i symbolem odwagi.

Alfred Znamierowski

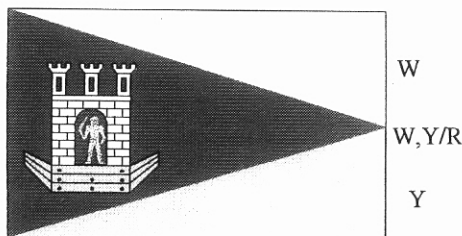
POLSKIE FLAGI SAMORZĄDOWE (3) – ciąg dalszy

SWARZĘDZ

Biały, żółty i czerwony – to najpowszechniejszy w Polsce zestaw barw pochodzących od herbu miejskiego. Aby uniknąć banalnego wzoru z pasami po flagę z trójkątem w barwie pola tarczy. Miasto przyjęło dwie wersje flagi: do użytku powszechnego oraz urzędową, różniącą się umieszczeniem w części czołowej pola godła.

flaga

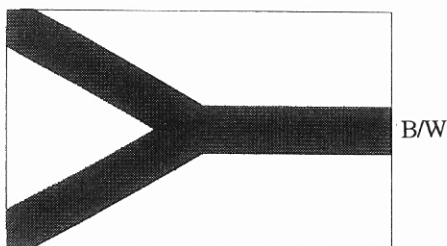
flaga urzędowa

Flagi ustanowiono 16 września 1996 r.

SOSNOWIEC

We wzorze flagi wykorzystano w uproszczonej formie element herbu: symbol Czarnej Przemszy i Brynicy – rzek, w widłach których leży Sosnowiec.

Wzór flagi zyskał wyjątkowe uznanie we władzach miasta.

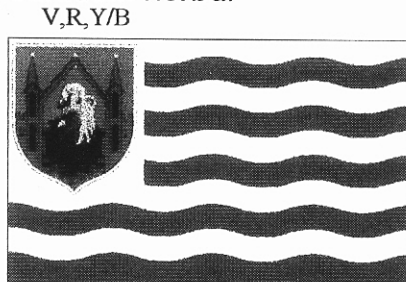

Flagę ustanowiono 6 marca 1997 r.

IŁAWA

Wielobarwny herb, trudny do odwzorowania w postaci prostego układu barw a jednocześnie szczególne położenie miasta spowodowały, że wśród kilku projektów znalazł się – preferowany przez PTW i wybrany przez Radę Miejską – wzór z symbolizującymi okoliczne jeziora falistymi pasami i herbem w kantonie.

W praktyce używana jest flaga z uproszczonym rysunkiem herbu.

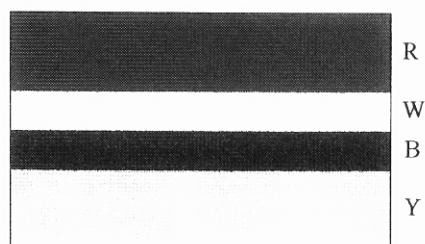
Flaga ustanowiona 24 kwietnia 1997r.

POLKOWICE

W pierwszej wersji zaproponowano 24 warianty układu pasów w barwach herbu.

Następnie ograniczono liczbę propozycji do 6. Ra-

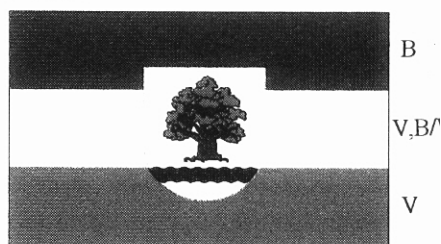
da Miasta wybrała jeden z wariantów, lecz zmieniła barwę czarną występującą w herbie na błękitną, której w herbie nie ma.

Flagę ustanowiono 30 kwietnia 1997r.

KONSTANCIN-JEZIORNA

Wzór flagi powstał w ramach bezpośredniej współpracy PTW z Przewodniczącym Rady Miasta. Barwy flagi odpowiadają barwom herbu. Niestety, nie poprawiono przy okazji wzoru herbu, w którym występują dwa odcienie zieleni.

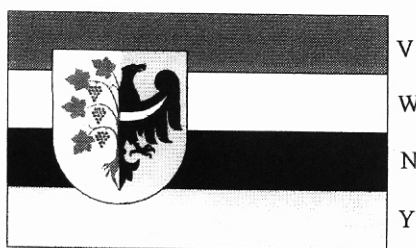

Ustanowienie flagi miało szczególnie uroczystą oprawę – było jednym z elementów obchodów 100-lecia Konstancina. 21 czerwca 1997 r. na jubileuszowej sesji rady przyjęto flagę, która następnego dnia została poświęcona.

ŚRODA ŚLĄSKA

W roku 1997 burmistrz przesłał do zaopiniowania kilkanaście projektów flagi. Wzór preferowany przez miasto, aczkolwiek weksylogicznie poprawny, był banalny. PTW zaproponowało więc kilka innych wzorów. Miasto wybrało wzór z czterema pasami i herbem w części czołowej. Barwy pasów związane są ściśle z barwami herbu.

V/B N/Y

Flagę przyjęto 3.03. 1998 r.

LIDZBARK WARMIŃSKI

Flaga Lidzbarka nawiązuje bezpośrednio do wzoru chorągwi znanej z *Banderia Prutenorum*. Godło ma wzór zaczerpnięty z aktualnego, oficjalnego herbu miasta.

W, Y/R

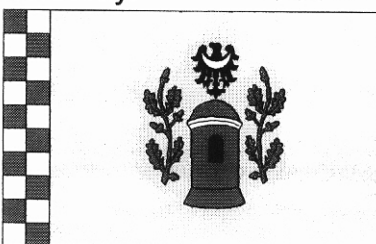
Flaga została ustanowiona 20 maja 1998 r.

NIEMCZA

Zasadnicza część płata flagi nawiązuje do obecnego herbu miasta (baszta, orzeł i liście dębowe na żółtym tle). Białoczerwona szachownica jest nawiązaniem do znaku Księstwa Jaworsko-Świdnickiego, pojawiającego się na najstarszych pieczęciach ławników prowincjonalnych sądu ziemskiego w Niemczy.

PTW w swych projektach proponowało rezygnację z dębowych liści, które w herbie miasta znalazły się obecnie wskutek przyjęcia wzoru z XIX wiecznych herbarzy.

N,B,R,V/Y

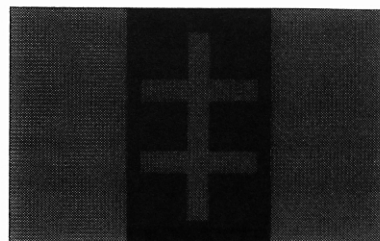
Flagę przyjęto 18.06.1998r.

SKARYSZEW

Barwy flagi pochodzą od barw herbu: czerwonego krzyża Miechowitów na

czarnym polu tarczy. Godło herbowe - podwójny krzyż znajduje się także na flag-dze.

R R/N R

Flagę przyjęto 18 czerwca 1998 r.

POŁANIEC

Przyjęty wzór to jeden z kilku zaproponowanych o podobnej symbolice: godło na czerwonym polu odpowiadającym barwą polu tarczy herbowej oraz błękitny pas symbolizujący

W,N,Y/R

Wisłę.

Niestety, informacja, że flagę ustanowiono, mamy tylko z lokalnej prasy małopolskiej.

Jacek Skorupski

POLSKIE TOWARZYSTWO WEKSYLOLOGICZNE

PREZES: Alfred Znamierowski

SEKRETARZ GENERALNY: Jacek Skorupski

WICEPREZESI: Andrzej Beblowski, Michał Godlewski

SKARBNIK: Leszek Błaszczuk

Adres dla korespondencji: ul. Ziółowa 7, 03-021 Warszawa

Tel.: (0-22) 793-05-10